Väinämöisen huima hiihto

Kirjoittanut Klaus Lähteenmäki

Vaka vanha Väinämöinen
vesisuksilla vilisti,
yli lainein lakkapäisten
kurvit suoriksi suhisti.

Vinha vauhti rannat rikkoi,
karikkoa korskutteli.
Pakenivat heinäsorsat,
kuhat karkuun kaikkosivat.

Hyökkäsi hanakka hauki,
ison varpaan iski leuat.
Piti kiinni pihdeissänsä,
ravisteli raivokkaasti.

Vääsi, käänsi Väinämöinen
varvastansa vangittua.
Päästi karmean korinan,
vaikerteli surkeasti.

Väsyivät jo soutajatkin,
uupuneina uinahtivat.
Veteen vaipui vauhtiveikko,
suohon suksihe kutale.

Varaa vailla venhe kaatui,
kumoon kellahti katala.
Hiipui hiihto Väinämöisen,
hupenipa hurjastelu.